

Evoluția administrativă a județului Argeș până la mijlocul secolului al XVIII-lea

MELENTINA BĂZGAN

Județul Argeș, numit astfel după principalul curs de apă care îl străbate, avea în evul mediu o configurație diferită și o întindere mult mai mică decât cele cunoscute astăzi. Acest lucru este posibil deoarece actualul județ cuprinde în spațiul său, pe lângă vechiul județ al *Arghișului*, și teritoriul unor județe dispărute. Este vorba de fostul județ *Mușcel* și de mai puțin cunoscutul județ al *Pădureților*.

Originca numelui județului a creat, de-a lungul timpului, numeroase discuții din care cei mai mulți cercetători au opinat că numele a fost preluat de romani de la populația autohtonă găsită aici. Istoricii și lingviștii au considerat că numele *Argeș* este un nume străvechi, dat de traci, apei mai importante din această zonă, și că tracicul *Ordessos* ar avea rădăcini indo-europene¹.

Cunoscând faptul că hidronimele au dat nume unor forme de relief și că acestea au prezentat o mare stabilitate în timp, putem considera că numele județului Argeș este foarte vechi. *Argeș* este deci nume propriu autohton, păstrat în limba română, care semnifică „râu sau apă curgătoare rece și limpede, strălucitoare, albicioasă”².

Județul este consemnat pentru prima oară într-un hrisov din cancelaria domnului Dan al II-lea, din anul 1423, ajuns până la noi sub formă de mențiune, în care se amintește despre „satul Băișoara din Loviștea, în județul Argeș”³. Câțiva ani mai târziu, la 13 august 1437, domnul Vlad Dracul emitea un hrisov prin care dăruia unor boieri jumătate din satul „Lănjești din Arghiș”⁴.

Aflat în bună parte pe valea superioară a râului Argeș, județul s-a extins în partea sa nord-vestică mult peste râul Olt, care delimitata Țara Românească în două provincii distincte: Muntenia și Oltenia. Țeși făcea parte din județele Munteniei, județul Argeș se întindea și în dreapta râului Olt, cuprinzând în hotarele sale întregul bazin al râului Lotru.

În bazinul hidrografic al acestui râu a existat, pe tot parcursul evului mediu, o unitate politico-administrativă creată de condițiile geografice specifice, care a avut o istorie deosebită de cea a Olteniei, în nord-estul căreia s-a aflat.

¹ Marius Sala, *Județe țării*, în „Familia”, IX (1972), II, nr. 7, p. 8

² I. Ionescu, *Despre originea și semnificația etimologică a toponimicului Argeș*, în „Limba Română”, XX, 1971, nr. 3, p. 337.

³ *Documenta Romaniae Historica, B, Țara Românească* (în continuare se va nota: D.R.H., B.), vol. I, întocmit de P.P. Panaitescu și Damaschin Mioc, București, Ed. Academiei Române, 1966, p. 102, doc. 51.

⁴ *Ibidem*, p. 150, doc. 86, orig.

Această zonă, cunoscută sub numele de Loviștea sau Țara Loviștei, de la slavonescul ловити – înțelesul de vânătoare⁵, este amintită în documentele externe în anul 1233⁶, iar în cele interne la 12 decembrie 1471⁷.

Primii voievozi care au avut reședința la Argeș au stăpânit această zonă montană încă înainte de a porni unificarea și au păstrat-o mai apoi în componența județului. Accesul în Loviștea era făcut doar dinspre județul Argeș, până către sfârșitul stăpânirii austriece în Oltenia, deoarece Valea Oltului era greu de străbătut prin defileul Munților Cozia.

Țara Loviștei a fost considerată de unii cercetători ca fiind teritoriul aflat în dreapta Oltului, de la Carpați și până la râul Lotru⁸ sau doar bazinul Titești din partea estică a Oltului⁹. Considerăm că documentele relevă clar faptul că Loviștea era alcătuită din așezările situate în depresiunea străbătută de cursurile râurilor Boia și Băiașul, afluenți din partea stângă a Oltului, din așezările situate pe ambele maluri ale Oltului, dar și din cele aflate în Valca Lotrului.

Bazinul Lotrului, înconjurat de munți care permiteau accesul direct doar dinspre Valea Oltului, este cunoscut în istorie sub numele de Lotru. Domnul Radu cel Marc, care judeca o pricină, la 13 octombrie 1626, cerceta în divan „și cartea acestor doi boiari cu multe semnături de în Loviște și de în Lotru”¹⁰. Un an mai târziu, Stanciu armaș și Oprea logofăt, trimiși de același domn, au cercetat la Bujoreni, județul Vâlcea, o pricină pentru rezolvarea căreia „s-au strâns toți bătrâne din Loviște și din Lotru”¹¹.

Ambele regiuni, cunoscute mai mult sub numele de Loviștea, au aparținut din punct de vedere administrativ de județul Argeș până târziu, în secolul al XIX-lea, cu întreruperi în timpul ocupației austriece (1718-1739), când această zonă a fost alipită Olteniei. Acest aspect istoric și geografic este înfățișat și de stolnicul Constantin Cantacuzino, care nota, în dreapta Oltului¹², un număr de 5 sate

⁵ Dinu C. Giurescu, *Țara Românească în secolele XIV-XV*, București, Ed. Științifică, 1973, p. 77.

⁶ Eudoxiu Hurmuzaki, *Documente privitoare la Istoria Românilor*, vol. I, București, 1886, p. 127.

⁷ *D.R.H., B.*, vol. I, p. 233-234, doc. 139.

⁸ Apud Ion Conca, *Țara Loviștei. Geografie istorică*, București, Imprimeria Națională, 1935, p. 2-8.

⁹ *Ibidem*, p. 9-34. Conca admitea totuși faptul că Loviștea „istorică”, pe care o amplasa doar în partea stângă a Oltului, se întindea, din punct de vedere administrativ, și asupra bazinului râului Lotru. Loviștea era alcătuită astfel din două zone separate de cursul râului Olt.

¹⁰ *D.R.H., B.*, vol. XXI, întocmit de Damaschin Mioc, București, Ed. Academici Române, 1965, p. 277, doc. 148.

¹¹ *Ibidem*, p. 457, doc. 278.

¹² Const. C. Giurescu, *Harta stolnicului Constantin Cantacuzino. O descriere a Munteniei la 1700*, în „Revista Istorică Română”, vol. XIII, fasc. 1, 1943, p. 17-18.

aparținând județului Argeș, în lucrarea sa cartografică publicată în anul 1700¹³.

Acest fapt a fost posibil deoarece, prin Țara Loviștei și mai apoi pe valea Oltului, a existat în evul mediu un drum pe care se făcea legătura între Țara Românească și Transilvania. La Genunc, astăzi satul Căineni din județul Vâlcea, a funcționat secole de-a rândul schela sau vama țării către cealaltă provincie românească aflată peste munți.

În anul 1330, exista pe valea râului Argeș o localitate fortificată numită „castrum Argyas”, amintită de două documente, unul din 1336¹⁴ și unul din 30 iunie 1347¹⁵, ambele emise în cancelaria Regatului ungar. Cele două mărturii evidențiază faptul că regele Carol Robert de Anjou, aflat pe aceste meleaguri în încercarea de a-l supune pe Basarab I, și-a așezat tabăra lângă acest castru, în vatra căruia funcționa, încă de la sfârșitul secolului al XII-lea, o curte voievodală¹⁶. Aici s-ar fi aflat atunci sediul autorității politice a voievodului român unificator, considerat de istorici ca urmaș al lui Senesclau¹⁷, a cărui vechime, forță politică și militară au adunat în jur celelalte formațiuni teritoriale sud-carpaticе.

Letopisețul Cantăcuzinesc arată că „un voievod ce l-au chemat Radul Negru voevod, mare herțeg pre Amlaș și pre Făgăraș, ridicatu-s-au de acolo cu toată casa lui și cu mulțime de noroade: rumâni, ȕapistași, sași, de tot felii de oameni, pogorându-se pe apa Dâmboviței, început-au a face țară noao. Întâi au făcut orașul ce-i zic Câmpul-Lung. De acolo au descălecat la Argeș și iar au făcut oraș mare și și-au pus scaunul de domnie, făcând curți de piatră și case domnești și o biserică mare și frumoasă”¹⁸.

Cronicarul Radu Popescu considera că Radu, vodă s-a așezat mai întâi la Câmpulung, după care s-a mutat la Argeș „de au făcut scaunul acolo ... Și au început a-și tocmi și a-și îndrepta țara cu județe, cu judecători și cu altele ce era de folosul domniei și a țării, lăîndu-se până la Dunăre și până la Siret”¹⁹.

Stolnicul nota în harta sa, în partea dreaptă a Oltului, localitățile Brezoi, Călinești, Căineni, Malaia și Voineasa.

¹³ *Ibidem*, p. 1.

¹⁴ D.R.H., *D. Transilvania*, vol. I, întocmit de Ștefan Pascu, Constantin Cihodaru, Konrad G. Gundisch, Damaschin Mioc, Viorica Pervain, București, Ed. Academiei Române, 1977, p. 53, doc. 30.

¹⁵ *Ibidem*, p. 65-66, doc. 35.

¹⁶ *Istoria Românilor*, vol. III, coordonatori acad. Ștefan Pascu și Răzvan Theodorescu, București, Ed. Enciclopedică, 2001, p. 529.

¹⁷ Nicolae Stoicescu, „Descălecat” sau întemeiere? *O veche preocupare a istoriografiei românești. Legendă și adevăr politic, în Constituirea statelor feudale românești*, București, Ed. Academiei Române, 1980, p. 82.

¹⁸ *Istoria Țării Românești (1290-1690). Letopisețul Cantăcuzinesc*, ediție critică de Const. Grecescu și D. Simonescu, București, Ed. Academiei Române, 1960, p. 2.

¹⁹ Radu Popescu vornicul, *Istoriile domnilor Țării Românești*, ediție critică de Const. Grecescu, București, Ed. Academiei Române, 1963, p. 5.

Tradiția descălecatului, îmbrățișată și de alți cronicari și istorici, arată că Argeșul a fost al doilea oraș în noul stat creat, oraș devenit mai apoi reședință domnească, de unde domnii au unit și organizat teritoriul dintre Carpați și Dunăre.

Zona Argeșului superior a devenit, la începutul secolului al XIV-lea, nucleul unificării statale la sud de Munții Carpați. Reședința primilor domni ai Țării Românești a fost la Curtea de Argeș, oraș unde se afla și scaunul domnesc, de unde se emiteau scrisori și porunci, se acordau dani și privilegiile supușilor ecleziastici și laici.

În anul 1359, domnul Nicolae Alexandru a realizat o organizare ecleziastică superioară în stat prin transferarea Mitropoliei de la Vicina la Curtea de Argeș²⁰, mitropolitul Iachint al Vicinei fiind recunoscut ca mitropolit al *Ungrovlahiei* de sinodul Patriarhiei din Constantinopol. Actul emis de acest sinod, în mai 1359²¹, este primul act în care Țara Românească apare cu denumirea *Ungrovlahia*, denumire sub care această provincie românească va fi cunoscută în documentele interne și externe în secolele următoare. Sediul Mitropoliei a continuat să fie la Curtea de Argeș aproape un secol după mutarea capitalei la Târgoviște.

Prima mențiune internă cunoscută despre curtea domnească ce exista la Argeș datează de la 25 noiembrie 1369, dată la care Vladislav I emitea un hrisov privitor la catolicii din țara sa²².

Localitatea a devenit oraș la scurt timp după cucerirea independenței de sub suzeranitatea ungară, favorizată fiind de amplasarea sa pe drumurile care legau Țara Românească de Transilvania, pe văile râurilor Dâmbovița și Olt. Din orașul reședință Argeș, vornicul de la curtea domnească se ocupa și de administrarea unei întinse zone din jur, zonă ce a constituit mai apoi județul cu același nume.

Atâta timp cât capitala țării s-a aflat la Argeș, orașul și județul au prosperat, mai ales ca urmare a legăturilor comerciale realizate cu Transilvania. De la Curtea de Argeș se traversau munții pe două drumuri. Unul pornea spre nord-vest, trecea prin localitățile Tigveni, Șuici, Sălătruc, mai apoi prin Loviștea pe la Perșani, Titești și Boșoara, ajungea la schela Căineni, iar de acolo urma Valea Oltului, pe la Turnu Roșu, până la Sibiu. Celălalt pornea spre nord-est, trecea pe la Domnești, Berevoiești, ajungea la Câmpulung și continua, prin Culoarul Rucăr-Bran, până la Brașov. Cel de-al doilea a fost cel mai vechi, dar și cel mai vehiculat drum medieval, deoarece pe aici s-au stabilit și întreținut în

²⁰ C. Marinescu, *Înființarea mitropoliilor în Țara Românească și Moldova*, în „Analele Academiei Române”, Menț. secț. ist., s. III, 2, 1924, p. 259-268.

²¹ Stelian Brezeanu, „*Domn a toată Țara Românească*”. *Originea și semnificația unei formule medievale de cancelarie*, în „Revista Istorică”, tom 1, nr. 2, 1990, p. 155; Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 1, București, Ed. Institutului Biblic al Bisericii Ortodoxe Române, 1991, p. 256.

²² *D.R.H., B.*, vol. 1, p. 13, doc. 3.

timp, între românii de pe ambele versante ale Munților Carpați, puternice legături economice, politice, religioase și culturale.

Județul Argeș se învecina, la extremitatea sa vestică, cu vechiul județ Gilort, până la începutul secolului al XVI-lea, iar mai apoi cu noul județ constituit, Gorj. Județul Argeș mărginea județul Vâlcea, separându-l totodată de Transilvania. Începând de la defileul Cozici, spre sud, limita vestică a județului Argeș se afla pe râul Olt. La sud, județul Argeș se învecina cu județele Olt, Teleorman și Vlașca, iar la est cu județele Pădureț și Mușcel. După unirea ultimelor două într-o singură formațiune administrativă, la începutul secolului al XVII-lea, Argeșul s-a învecinat cu județul ce a purtat o vreme numele Mușcel și Pădureț, iar mai apoi numele Mușcel. Județul Argeș se învecina la nord cu Țara Făgărașului și mai apoi cu Transilvaniei²³, de care era despărțit, atât la estul cât și la vestul râului Olt, de crestele Munților Carpați²⁴.

Încă din timpul domnului Mircea cel Bătrân, care își construise o curte domnească și la Târgoviște, rolul orașului Argeș a început să scadă, mai întâi în plan politic, iar mai apoi și în plan economic.

Conducerea orașului era asigurată de un județ, care era ajutat de un sfat constituit din 12 pângari, toți aleși anual. Aceștia judecau și emiteau cărți de judecată, întărite cu pecetea orașului, asemănătoare celei eliberate, la 6 mai <1552>, în pricina dintre mănăstirea Argeș și doi boieri²⁵. Fostă reședință mitropolitană, mănăstirea Argeș a beneficiat de importante privilegii acordate de domnia țării și a intrat deseori în conflict cu administrația laică a orașului.

Când, în anul 1558, domnul Mircea Ciobanul dăruia mănăstirii satul Flămânzești, din apropiere, porunca: „iar voi, orașenii din Argeș, să vă feriți de ocina sfintei mănăstiri”²⁶, semnalând astfel un conflict între cele două comunități. Orașenii argeșeni, care încercaseră să cuprindă în hotarul orașului o parte din hotarul Flămânzeștilor, au pierdut în fața argumentelor prezentate de săteni în divanul domnesc²⁷. Doi ani mai târziu, la 15 septembrie 1560, pentru a rezolva conflictul neîncheiat încă, domnul Petru cel Tânăr trimitea la fața locului 24 de boieri și punea ispravnic pricinei pe pârcălabul cetății Poenari²⁸. Orașenii au mai pierdut un proces pentru niște vie pe care le stăpâneau la vest de oraș, în satul

²³ Antal Lukács, *Țara Făgărașului în evul mediu (secolele XII-XVI)*, București, Ed. Enciclopedică, 1999, p. 184-194.

²⁴ Ion Conca, *op. cit.*, p. 32-34.

²⁵ *D.R.H., B.*, vol. V, Întocmit de Damaschin Mioc și Marieta Adam Chișer, București, Ed. Academiei Române, 1983, p. 22, doc. 17.

²⁶ *Ibidem.*, p. 145, doc. 131.

²⁷ *Ibidem.*, p. 207-208, doc. 191; p. 212-213, doc. 196.

²⁸ *Ibidem.*, p. 221-223, doc. 205.

Vlădești, proces desfășurat în divanul domnesc, cu clucerul Radu Năsturel²⁹, în anul 1606.

În anul 1628, domnul Alexandru Iliăș întârea mănăstirii Argeș, în virtutea unor privilegii date de domnul Mihai Viteazul³⁰, dreptul de judecată și vama în oraș și porunca „să nu aibă treabă cu judecata orașului și cu vama, nici pârcălabii, nici banii de județ”³¹. Documentul confirmă scăderea rolului economic al orașului, dar și al conducătorilor săi. Dreptul de judecată și de vamă asupra orașului a fost păstrat de mănăstire și în timpul domnului Constantin Brâncoveanu.

Documentul de mai sus relevă faptul că județul avea atunci în frunte un pârcălab, domnul adresându-se astfel: „voi pârcălabilor și voi banilor din județul Argeș, de vreme ce veți vedea această carte a doamnei mele, iar voi încă să vă feriți de oraș, nici un amestec să nu aveți cu orașul, numai să judecați țara, iar orașul să-l lăsați în pace”³².

Printre pârcălabi un rol principal, pentru partea nordică a județului, se poate să-l fi avut, la începuturi, pârcălabul din cetatea Poenari³³. Cetatea a avut în administrare trei sate apropiate: Cheiani, Căpățineni și Poenari³⁴, ai căror locuitori contribuiau la întreținere și aprovizionare, sate pe care le-a stăpânit până când a fost părăsită.

Ca rezultat direct al dezvoltării forțelor de producție, dar și al factorilor politici, a apărut și s-a dezvoltat în sudul județului, încă din timpul domniei lui Mircea cel Bătrân, un nou oraș, așezat tot pe râul Argeș. Cu o vechime mai mare decât mențiunea din 20 mai 1388³⁵, satul, iar mai apoi orașul, Pitești s-a dezvoltat continuu, favorizat mai ales de amplasarea localității într-un punct obligatoriu de trecere a principalelor drumuri care asigurau legăturile între orașele rezidențiale domnești, Târgoviște și București, cu cele din Transilvania, Oltenia, precum și cu zona din sudul Dunării.

Orașul a avut ca organ propriu de conducere un sfat format din 12 pârgari conduși de un jude, aleși anual, amintiți într-un document din 27 august 1582³⁶. Probabil că reședința conducătorilor administrației județului Argeș s-a mutat de

²⁹ *Documente privind istoria României, veac XVII, B.Țara Românească* (în continuare: *D.I.R., B. veac XVII*), vol. I, București, Ed. Academiei Române, 1951, p. 219-220, doc. 210.

³⁰ *Istoria Românilor*, vol. IV, coordonatori: acad. Ștefan Ștefănescu și Camil Mureșan, București, Ed. Enciclopedică, 2001, p. 74.

³¹ *D.R.H., B.*, vol. XXII, întocmit de Damaschin Mîoc, București, Ed. Academiei Române, 1969, p. 15-18, doc. 14.

³² *Ibidem*.

³³ *Ibidem*, vol. V, p. 221-223, doc. 205.

³⁴ Ion Donat. *Domeniul domnesc în Țara Românească (sec. XIV-XVI)*, București, Ed. Enciclopedică, 1996, p. 114.

³⁵ *D.R.H., B.*, vol. I, p. 25-28, doc. 9.

³⁶ *D.I.R., veac XVI*, vol. V, p. 73, doc. 76.

la Curtea de Argeș la Pitești înainte sau în timpul domniei lui Leon Tomșa, care, la 9 august 1631, amintea într-un document de un „Pană ceașul de postelnici din orașul domniei mele, din Pitești”³⁷.

În anul 1640, orașul Pitești ar fi avut, potrivit relatărilor lui Petru Bogdan Bakšić, aproximativ „200 de case de români, adică vreo mie de suflete, oameni ceva mai răsăriți”³⁸.

În noua reședință a județului, domnia își avea reprezentanții săi în persoana căpitanilor, pârcălabilor și a altor mici dregători care efectuau slujbe variate, îndeosebi fiscale. Căpitani erau dregătorii care aveau misiunea de a urmări permanent aplicarea poruncilor și măsurilor domnești, dar și de a veghea menținerea capacității fiscale a locuitorilor din satele și cătunele județului³⁹.

Rolul județului și al pârcălabilor orașenești a fost diminuat o dată cu înființarea unei pârcălăbii, în anul 1695⁴⁰, din inițiativa domnului Constantin Brâncoveanu. Potrivit poruncii domnești, pârcălăbiei orașului îi erau subordonate 12 sate din jur, ce erau obligate, printre altele, să facă obor târgului și să plătească acesteia vama domnească⁴¹. În satele ce țineau de pârcălăbie nu aveau voie să se amestece însă căpitani și slugile acestora⁴². În subordinea pârcălăbiei de la Pitești se aflau, printre altele satele Bascov, Geamăna, Hințești, Negovani, Stăncești și Uiasca⁴³.

O statistică contemporană, întocmită în anul 1690, arată că în județ erau 36 de sate plăieșești din care satele Călinești, Drăgănești, Malaia, Robești, Sărăcinești și Voineasa se aflau situate în partea vestică a râului Olt⁴⁴. Harta stolnicului Constantin Cantacuzino arată în județul Argeș 40 de sate, din care 7 cu așezări boierești, două orașe (Pitești și Argeș) și 6 mănăstiri⁴⁵.

În timpul administrației austriece, ținutul Loviștei și valea Lotrului au fost înglobate Olteniei, din punct de vedere administrativ și militar, temporar însă, în funcție de rezultatul luptelor desfășurate. Loviștea, pe unde se realiza legătura cu

³⁷ D.R.H., B., vol. XXIII, întocmit de Damaschin Mîoc, București, Ed. Academiei Române, 1969, p. 423, doc. 264.

³⁸ Petru Bogdan Bakšić, *Descrierea Țării Românești, în Călători străini despre Țările Române*, vol. V, îngrijit de Maria Holban, București, Ed. Științifică, 1973, p. 208.

³⁹ Petre Popa, Paul Dicu, Silvestru Voinescu, *Istoria municipiului Pitești*, București, Ed. Academiei Române, 1988, p. 59-60.

⁴⁰ Dinu C. Giurescu, *Anatefterul Condica de porunci a vistieriei lui Constantin Brâncoveanu*, în „Studii și Materiale de Istorie Medie”, vol. V, 1962, p. 377-378, nr. 17.

⁴¹ *Ibidem*. Pârcălăbii erau volnici să perceapă vama târgului, cu excepția vămii tutunului, să pedepsească hojiile, curviile, datorii și neînțelegerile locale, să țină doi mortasipi pentru treburile pârcălăbiei și o cărciumă pentru venituri, fără a plăti camădă.

⁴² *Ibidem*, p. 378.

⁴³ Petre Popa, Paul Dicu, Silvestru Voinescu, *op.cit.*, p. 60.

⁴⁴ Dinu C. Giurescu, *Anatefterul ...*, p. 435, nr. 177.

⁴⁵ Const. C. Giurescu, *Harta stolnicului ...*, p. 13, 14, 17, 19.

Sibiul, unde se afla sediul comandamentului militar austriac⁴⁶, a fost condusă în această perioadă de un vătaf numit șpan, asimilat ispravnicilor care conduceau diviziunile administrative numite plăși, din județele oltene⁴⁷, și era alcătuită, potrivit unei statistici austriece, din aproximativ 200 de familii⁴⁸.

Căpitanul austriac Friederich Schwantz von Springfels descria Loviștea ca fiind „un ținut mic de patru ceasuri lungime și lățime, cu văi joase, dealuri mănoase și bogate în ierburi în mijlocul munților înalți lângă râul Olt și este alcătuit din 22 de sate mici, din care cele mai multe sunt acum în partea turcească”⁴⁹. Același Schwantz a întocmit o hartă a Olteniei⁵⁰ în care a însemnat, pentru Loviștea, un număr de 24 de sate, enumerate și în *Registrul tuturor localităților ce se află în această hartă a Olteniei*⁵¹.

Un austriac anonim menționa, în anul 1737, în ținutul răsăritean al Loviștei „aflat pe partea cealaltă a Oltului și încorporat districtelor aflate de partea aceasta”⁵², un număr de 15 sate⁵³. După revenirea Olteniei sub administrarea Țării Românești, Loviștea a fost integrată din nou județului Argeș. Un document, din 5 septembrie 1750, arată că Loviștea constituia un plai în cadrul județului Argeș, plai ce era cârmuit de un Necula vătaf de plai⁵⁴.

Același raport austriac, întocmit în anul 1737, arată că județul Argeș era condus de un căpitan și că avea în componența sa trei plăși: Argeș, Topolog și Olt, cu o populație de aproximativ 4000 de familii⁵⁵. Faptul că aceste plăși erau

⁴⁶ Șerban Papacostea, *Oltenia sub stăpânirea austriacă (1718-1739)*, București, Ed. Enciclopedică, 1998, p. 252.

⁴⁷ *Ibidem*, p. 256.

⁴⁸ Const. Giurescu, *Material pentru istoria Olteniei supt austriaci*, vol. I, ediție de Const. C. Giurescu, București, 1944, p. 637-638.

⁴⁹ Friedrich Schwanz von Springfels, *Descrierea Olteniei, 1720-1723*, în *Călători străini despre Țările Române*, vol. IX, volum îngrijit de Maria Holban, București, Ed. Academiei Române; 1997, p. 54. „Partea turcească” definea, în accepțiunea autorului, teritoriul Țării Românești, redus la acea dată doar la Muntenia.

⁵⁰ Harta, aflată la Viena, în Arhiva Ministerului de Război, poartă denumirea *Tabula Valachiae Cisalutanae*, și a fost publicată în anul <1722> Vezi: Marin Popescu-Spineni, *România în izvoare geografice și cartografice*, București, Ed. Științifică și Enciclopedică, 1978, p. 181-183.

⁵¹ Al. A. Vasilescu, *Registrul tuturor localităților cuprinse în harta Olteniei lucrată de Friederich Schwanz și terminată la 1723*, în „Arhivele Olteniei”, an V, nr. 27, 1926, p. 341-352. Localitățile însemnate sunt: Băiașu, Boișoara, Bratovocești, Brezoi, Bumbești, Căineni, Călinești, Clocotici, Cornet, Cucoiu, Drăgănești, Găujani, Greblești, Lotru, Malăia, Perišani, Proieni, Sărăcinești, Spinu, Racovița, Robești, Titești, Văratice, Voineasa.

⁵² Șerban Papacostea, *Populația Țării Românești în ajunul reformelor lui Constantin Mavrocordat. Un document inedit*, în „Studii. Revistă de istorie și filozofie”, tom XIX, 1966, nr. 5, p. 932.

⁵³ *Ibidem*, p. 935.

⁵⁴ N. Iorga, *Studii și documente cu privire la istoria românilor*, vol V, partea I, București, 1903, p. 495.

⁵⁵ Șerban Papacostea, *Populația Țării Românești ...*, p. 935-937.

denumite și că ele au continuat să existe sub același nume și în secolul următor⁵⁶ ne îndreptățește să afirmăm că, la acea dată, Muntenia avea deja județele divizate în subunități administrative. Raportul din anul 1737 constituie astăzi o dovadă că în Muntenia existau în județe subunități administrative, înaintea reformei lui Constantin Mavrocordat, din anul 1740⁵⁷. Aceste subunități administrative erau denumite plaiuri în zona de munte și plase în zona de șes.

Urmărind repartitia geografică a satelor, pe harta realizată în baza investigațiilor documentare⁵⁸, se constată că aceste plase aveau în componență localitățile așezate în bazinele hidrografice ale cursurilor de apă mai importante din județ, ape care au dat și denumirile diviziunilor administrative⁵⁹.

În urma cercetării documentelor, am întocmit și o listă a satelor medievale care alcătuiau vechiul județ al Argeșului⁶⁰. Din această listă se poate vedea că în perioada medievală pe teritoriul județului au funcționat, până la mijlocul secolului al XVIII-lea, un număr de aproape 250 comunități umane, din care două aveau statutul de oraș: Curtea de Argeș și Pitești.

Nu toate localitățile atestate în documente au rezistat vicisitudinilor veacurilor scurse. Multe din satele însemnate ca fiind astăzi dispărute sunt semnalate documentar până la sfârșitul perioadei în studiu. Pornind de la realitatea că unele localități vechi s-au menținut și și-au continuat existența, că unele au fost dublate sau triplate datorită creșterii demografice, că o parte din sate au dispărut, din varii motive, fiind înlocuite de altele cu mențiuni sau apariții mai târzii, dar luând în calcul și că au existat sate ce nu au reperi documentare care să le ateste existența, putem concluziona că județul avea în componența sa, în jurul anului 1750, un număr de aproximativ 250-260 de localități constituite din cătune, sate și orașe.

⁵⁶ În anul 1815, pe cuprinsul județului Argeș erau 8 plase: Argeș (11 sate), Săpata (16 sate), Oltul de Jos (17 sate), Oltul de Sus (17 sate), Topolog (21 sate), Pitești (23 sate), Cremenari (12 sate), Văleanul (15 sate) și 2 plaiuri: Aref (20 sate) și Loviștea (20 sate), cu un număr de 172 de sate. Vezi Dionisie Fotino, *Istoria Generală a Daciei*, traducere de George Sion, tomul III, București, 1860, p. 160.

⁵⁷ I. Minca, „Reforma” lui Constantin Vodă Mavrocordat, Iași, Ed. Viața Românească, 1927, p. 70-75; Florin Constantiniu, *Constantin Mavrocordat*, București, Ed. Militară, 1985, p. 146-151.

⁵⁸ Vezi harta anexată.

⁵⁹ O catagrafie, întocmită în anii 1773-1774, păstrată parțial, arată că județul Argeș avea, la acea dată, șapte plase cu 98 de sate, între care se regăsesc și cele enumerate la 1737: Argeș (15 sate), Săpata (19 sate), Oltul de Jos (16 sate), Oltul de Sus (12 sate), Loviștea (16 sate), Topolog (11 sate) și Pitești (9 sate); vezi I. Ionașcu, *Despre județele Olt și Argeș în Catagrafia din anii 1773-1774 de la Moscova*, în „Mitropolia Oleniei”, an X, 1958, nr. 3-4, p. 252.

⁶⁰ Vezi lista satelor, anexată. Semne grafice: # = sat astăzi dispărut; □ = sat integrat administrativ; & = sat cu nume schimbat; ◊ = dată probabilă a documentului. Prescurtări: com. = comună; cop. = copie; fotocop. = fotocopie; înd. = îndoielnic; orig. = original; rez. = rezumat; tr. = traducere; lg. = lângă; pr. = probabil; Ag. = Argeș; Vl. = Vâlcea.

Studiul hărții dezvăluie limitele aproximative ale județului, către mijlocul secolului al XVIII-lea. În partea nord-vestică, hotarul se situa pe creasta munților ce mărgineau bazinul râului Lotru și demarceau hotarele către Transilvania și către județele Gorj și Vâlcea. La sud de Gura Lotrului, județul cuprindea ambele maluri ale râului Olt, până în apropiere de mănăstirea Cozia. De aici, spre sud, hotarul județului Argeș cu județul Vâlcea a fost, în întreaga perioadă medievală, pe cursul râului Olt.

În sud, hotarul cu județul Olt trecea printre localitățile Drăgoești⁶¹, Dejești⁶², Fedeleșcioi⁶³ și Purcăreni⁶⁴, care aparțineau județului Argeș și localitățile Ciorâca⁶⁵ și Văcărești⁶⁶, ce aparțineau județului Olt.

Hotarul sudic al județului medieval era mai la nord, deoarece județele Teleorman și Vlașca se întindeau până pe văile mijlocii ale râurilor Teleorman și Argeș⁶⁷. Limita către aceste județe era dată de hotarele nordice ale satelor Vlăduța⁶⁸ și Vulpești⁶⁹, ce depindeau de județul Teleorman și cele ale satelor Negrași⁷⁰ și Căteasca⁷¹, din județul Vlașca.

La est, hotarul cu județul Mușcel urma cursul râului Argeș, din apropierea localității Căteasca până aproape de confluența acestuia cu râul Vâlsan. De aici, limita estică a județului era dată de satele aflate în stânga râului Vâlsan: Stroești⁷², Vâlsănești⁷³, Robaia⁷⁴ și Mușetești⁷⁵, ale căror hotare se aflau pe vârfurile dealurilor ce constituiau cumpăna apelor către Râul Doamnei. Înălțimile dintre cele două râuri și mai apoi cursul râului Vâlsan au constituit granița cu județul Mușcel, până sus, pe crestele Munților Carpați.

⁶¹ *Catalogul documentelor Țării Românești din Arhivele Statului* (în continuare se va nota: *Catalog - Țara Românească*), vol. IV, întocmit de Marcel-Dumitru Ciucă, Doina Duca-Inculescu, Silvia Vătafu-Găitan, București, 1981, p. 679, doc. 1562.

⁶² *Ibidem*, vol. V, București, 1985, p. 382, doc. 884.

⁶³ Const. C. Giurescu, *Harta stolnicului* ..., p. 17.

⁶⁴ *Catalog - Țara Românească*, vol. III, întocmit de Doina Duca-Tinculescu, Marcel-Dumitru Ciucă, București, 1978, p. 455-456, doc. 897,898.

⁶⁵ *Ibidem*.

⁶⁶ *Ibidem*, vol. IV, p. 57, doc. 91.

⁶⁷ Vezi harta anexată.

⁶⁸ *Catalog - Țara Românească*, vol. IV, p. 381, doc. 823.

⁶⁹ *Ibidem*, vol. VI, întocmit de Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, București, 1993, p. 151, doc. 374.

⁷⁰ *Ibidem*, p. 513, doc. 1374.

⁷¹ *Ibidem*, vol. V, p. 248, doc. 544.

⁷² *Ibidem*, vol. VI, p. 203, doc. 421.

⁷³ *Ibidem*.

⁷⁴ *Ibidem*, vol. V, p. 542, doc. 1298.

⁷⁵ *D.I.R., B, veac XVII*, vol. IV, p. 386, doc. 395.

SATELE CARE ALCĂTUIAU JUDEȚUL ARGHEȘ
PÂNĂ LA MIJLOCUL SECOLUL AL XVIII-LEA

NUME SAT, ÎN DOCUMENT	JUD.	DATA DOCUMENT	SAT LOCALIZAT ASTĂZI	JUD. AZI
1 Alămănești = Alimănești #	Ag.	1515 mai 23, orig.	în Ciofrângeni com.	Ag.
2 Albești	Ag.	1523 apr. 4, orig.	Albești de Argeș com.	Ag.
3 Alboteni = Albota	Ag.	1497 apr. 1, orig.	com.	Ag.
4 Aref = Hareș = Harefu	Ag.	<1545> apr. 8, cop.	Arefu com.	Ag.
5 Argeș	Ag.	1369 nov. 25, orig.	Curtea de Argeș, oraș	Ag.
6 Baileni #	Ag.	1621 iun. 13, orig.	pr.lg. Tutănești, com. Băiculești	Ag.
7 Balomirești #	Ag.	1554 aug. 1, cop.	lg. Teiu com.	Ag.
8 Balta Neagră = Bălteni #	Ag.	1520 nov. 26, cop.	lg. Costești, oraș	Ag.
9 Bârsești	Ag.	1523 apr. 4, orig.	sat, com. Budești	VI.
10 Bârsești	Ag.	1536 iul. 10, orig.	sat, com. Tigveni	Ag.
11 Bajcov = Bascov	Ag.	<1428>, orig.	Bascov com.	Ag.
12 Băbuiești	Ag.	1597 ian. 18, orig.	sat, com. Dăești	VI.
13 Băiași = Boiașu	Ag.	1550 iul. 3, orig.	sat, com. Perișani	VI.
14 Băloi &	Ag.	1580 mart. 20, tr.	azi Izvoru Rece, com. Stoilești	VI.
15 Bănești #	Ag.	1515 mai 20, orig.	lg. Curbureni, com. Valea Iașului	Ag.
16 Bărășu	Ag.	<1561-62>, tr.	sat, com. Cicănești	Ag.
17 Bărbătești	Ag.	<1445>, tr.	sat, com. Cocu	Ag.
18 Berindești	Ag.	1579 iul. 14, orig.	sat, com. Corbeni	Ag.
19 Berislăvești	Ag.	1517 iun. 9, orig.	com.	VI.
20 Berivoiești	Ag.	1506 iun. 25, orig.	com.	Ag.
21 Blănoiu	Ag.	1718 hartă	sat, com. Racovița	VI.
22 Bobeni #	Ag.	1515 mai 23, orig.	pr.lg. Zărnești, com.	Ag.
23 Bogdănești de Councana #	Ag.	<1494 mart. 16>, orig.	lg. Răchițele, com. Cocu	Ag.
24 Bolovanu #	Ag.	1718 hartă	în Țuțulești, com. Racovița	Ag.
25 Borulești = Borlești	Ag.	<1564-68> mart. 16, orig.	sat, com. Merișani	Ag.
26 Botești #	Ag.	1561 nov. 2, orig.	pr.lg. Văleni, com. Sălătrucu	Ag.
27 Brădățeani = Brădițeni #	Ag.	<1402-1403>, cop.	lg. Jiblea, com. Călimănești	VI.
28 Brădeșești	Ag.	1523 apr. 4, orig.	Brăteasca, com. Merișani	Ag.
29 Brădet m-re	Ag.	1506 mai 14, orig.	Brădetu, com. Brăduleț	Ag.
30 Brătea = Brătești #	Ag.	1536 iul. 10, orig.	pr.lg. Brătești, com. Albești de Argeș	Ag.
31 Brătiani = Brăduleț	Ag.	1508 iul. 29, orig.	Brăduleț, com.	Ag.
32 Brătivoești = Brativoești	Ag.	1519 ian.-aug. 31, orig.	Bratovești, com. Perișani	VI.
33 Brătulești #	Ag.	1575 iul. 10, orig.	lg. Tigveni, com.	Ag.
34 Brezoiu	Ag.	1575 dec. 4, orig.	Brezoi, oraș	VI.
35 Brusturoasa #	Ag.	1536 iul. 10, orig.	pr.lg. Sălătrucu, com.	Ag.
36 Budești	Ag.	<1445>, tr.	com.	VI.
37 Bumbuești	Ag.	1473 mai 17, orig.	sat, com. Boișoara	VI.

Datele au fost preluate din lucrarea autorilor Ion Jordan, Petre Gâștescu, D. I. Oanca, *Indicatorul localităților din România*, București, Ed. Academiei Române, 1974.

NUME SAT, ÎN DOCUMENT	JUD.	DATA DOCUMENT	SAT LOCALIZAT ASTĂZI	JUD. AZI
38. Bunești	Ag.	1520 nov. 26, cop.	sat, com. Cotmeana	Ag.
39. Bunești = Boieniști #	Ag.	1535 dec. 11, orig.	lg. Urluiești, com. Ceparî	Ag.
40. Burdești =Burdea	Ag.	1555 nov. 1, orig.	sat, com. Suseni	Ag.
41. Cacaleji #	Ag.	<1575-77> iun. 1, orig.	în Căzănești, com. Milcoiu	VI.
42. Cacaleji &	Ag.	<1594-95>, orig.	azi Gruiu, com. Căteasca	Ag.
43. Călinești	Ag.	1388 mai 20, cop.	sat, lg. Brezoi, oraș	VI.
44. Căpățâneni=Căpățânești	Ag.	<1542-43> oct. 23, cop.	Căpățâneni Pământeni, com. Arefu	Ag.
45. Cărpeniș	Ag.	1575 iul. 10, orig.	sat, com. Ceparî	Ag.
46. Căzănești	Ag.	1528 sept. 7, orig.	sat, com. Milcoiu	VI.
47. Cecănești = Cicănești	Ag.	1565 iun. 11, orig.	Cicănești com.	Ag.
48. Ceparî	Ag.	1519 ian. 10, orig.	com.	Ag.
49. Cerbăreni = Cerbureni	Ag.	1475 iun. 1, orig.	Cerbureni, com. Valea Iașului	Ag.
50. Cheiani = Cheia #	Ag.	<1542-43> oct. 23, cop.	pr.lg.Căpățâneni Pământeni, com. Arefu	Ag.
51. Cicști	Ag.	1451 aug. 5, orig.	sat, com. Lunca Corbului	Ag.
52. Ciocănești #	Ag.	1561 iun. 10, orig.	pr. Cinculești, □ în Bascov com.	Ag.
53. Ciofrângeni	Ag.	1528 oct. 28, orig.	com.	Ag.
54. Ciorani #	Ag.	1639 mart. 16, orig.	lg. Uda com.	Ag.
55. Cireșu	Ag.	1520 nov. 26, cop.	sat, com. Căteasca	Ag.
56. Cireșu = Cereșani	Ag.	1520 nov. 26, cop.	Cereșani, com. Suseni	Ag.
57. Ciunget	Ag.	1646 ian. 1, orig.	sat, com. Malaia	VI.
58. Clăbucet #	Ag.	1577 nov. 7, cop.	lg. Văleni, com. Sălătruc	Ag.
59. Clocotici	Ag.	1473 mai 17, orig.	Bradu-Clocotici, com. Racovița	VI.
60. Cocoj = Cucoi	Ag.	1505 dec. 10, orig.	Cucoiu, com. Perișani	VI.
61. Cocul	Ag.	1528 oct. 29, orig.	com.	Ag.
62. Coinsa #	Ag.	1584 mart. 11, orig.	lg. Berislăvești com.	VI.
63. Copăceni	Ag.	1566 iun. 27, orig.	sat, com. Racovița	VI.
64. Corbii	Ag.	1636 sept. 3, orig.	Corbu, lg. Brezoi oraș	VI.
65. Corbii = Corbeni	Ag.	1456 apr. 15, orig.	Corbeni com.	Ag.
66. Cornet #	Ag.	1510 sept. 8, orig.	lg. Fejeni, com. Goranu	VI.
67. Costești	Ag.	1535 iul. 30, orig.	oraș	Ag.
68. Costești	Ag.	1526 aug. 21, orig.	Costești Vălsan, com. Mușătești	Ag.
69. Cotmeana m-re	Ag.	1388 mai 20, cop.	com.	Ag.
70. Cremenari	Ag.	1624 mai 30, orig.	sat, com. Galicea	VI.
71. Cristienești = Cârștiencești #	Ag.	1452 aug. 5, cop.	lg. Văleni, com. Sălătruc	Ag.
72. Crivina &	Ag.	1520 sept. 2, orig.	azi Buciumeni, com. Drăgoești	VI.
73. Crușia #	Ag.	1388 mai 20, cop.	nelocalizat	
74. Cuca	Ag.	1528 oct. 29, orig.	com.	Ag.
75. Dâncești	Ag.	1517 iun. 9, orig.	sat, com. Berislăvești	VI.
76. Dăești	Ag.	<1547> iun. 19, orig.	com.	VI.
77. Dăjești = Dejești	Ag.	1621 dec. 6, orig.	sat, com. Vitomirești	Olt

NUME SAT, ÎN DOCUMENT	JUD.	DATA DOCUMENT	SAT LOCALIZAT ASTĂZI	JUD. AZI
78 Dănești	Ag.	1579 apr. 14, tr.	Valea Danului com.	Ag.
79 Diești #	Ag.	1579 iul. 14, orig.	Ig. Tulburea, com. Corbeni	Ag.
80 Dobrocști = Dobrești	Ag.	1577 ian. 30, orig.	sat, corp. Dănicei	Vi.
81 Dobrojiu = Dobrotu	Ag.	1523 apr. 4, orig.	Dobrotu, com. Albești de Argeș	Ag.
82 Draganul	Ag.	1502 mart. 9, orig.	Drăganu com.	Ag.
83 Drăgănești	Ag.	1626 oct. 13, orig.	sat, Ig. Brezoi, oraș	Vi.
84 Drăgioi	Ag.	1583 mai 28, orig.	Drăgioiu, com. Olanu	Vi.
85 Drăgoești	Ag.	1516 nov. 3, orig.	com.	Vi.
86 Drăgoești #	Ag.	1568 oct. 4, cop.	Ig. Oești, com. Corbeni	Ag.
87 Fedeleșcioi	Ag.	1595 febr. 12, cop.	Fedeleșioiu, com. Ciomăgești	Ag.
88 Flămânda &	Ag.	1633 iun. 15, orig.	azi Delu Mare, com. Galicea	Ag.
89 Flămânzești □	Ag.	1525 nov. 22, orig.	în Curtea de Argeș, oraș	Ag.
90 Flești □	Ag.	1570 ian. 14, orig.	în Bascov com.	Ag.
91 Floreni #	Ag.	1520 nov. 26, cop.	Ig. Albota com.	Ag.
92 Găleşești = Gălășești	Ag.	<1501 sept.-dec.>, tr.	sat, com. Suseni	Ag.
93 Găojani = Gojani	Ag.	1451 iul., orig.	Găujani, com. Boișoara	Vi.
94 Gârdești #	Ag.	1597 iun. 15, tr.	Ig. Valea Râului, com. Galicea	Vi.
95 Găureanc #	Ag.	1437 aug. 13, orig.	Ig. Negești, com. Cotmeana	Ag.
96 Geamăna	Ag.	1519 iul. 11, orig.	sat, com. Bradu	Ag.
97 Genune = Căneni vamă	Ag.	1415 mart. 28, orig.	Căneni com.	Vi.
98 Gliganul	Ag.	1564 iun. 12, orig.	sat, com. Rociu	Ag.
99 Golcești	Ag.	1432 ian. 15, tr.	com.	Vi.
100 Greblești	Ag.	1625 apr. 5, orig.	sat, com. Căineru	Vi.
101 Groșetul = Groșani #	Ag.	1514 iul. 14, tr.	Ig. Dângești, com. Berislăvești	Vi.
102 Groși	Ag.	1570 ian. 14, orig.	sat, com. Băbana	Ag.
103 Groși #	Ag.	1545 apr., orig.	Ig. Brăduleț com."	Ag.
104 Gruiani	Ag.	1505 dec. 10, orig.	Gruiu Lupului, com. Racovița	Vi.
105 Gura Lotrului #	Ag.	1718 hartă	în Brezoi, oraș	Vi.
106 Hinjești	Ag.	1495 sept. 4, orig.	sat, com. Moșoara	Ag.
107 Huhurez #	Ag.	1497 apr. 1, orig.	Ig. Albota com.	Ag.
108 Iași = Valca Iașului	Ag.	1523 apr. 4, orig.	Valea Iașului com.	Ag.
109 Idomirești = Dumirești	Ag.	1523 apr. 4, orig.	Dumirești, com. Albești de Argeș	Ag.
110 Izvor	Ag.	1532 mai 2, orig.	Izvoru Rece, com. Stoilești	Ag.
111 Între Boilea = Boișoara	Ag.	<1393>, rez.	Boișoara com.	Vi.
112 Întrevâlcele	Ag.	1576 dec. 30, cop.	pr. Vâlcelele, com. Merișani	Ag.
113 Jiblea □	Ag.	1389 sept. 4, orig.	Jiblea Veche, în Călimănești oraș	Vi.
114 Lăncianu #	Ag.	1505 dec. 10, orig.	pr. Ig. Găujani, c. Boișoara	Vi.
115 Lăune	Ag.	1581 apr. 13, tr.	Lăunele, com. Dănicei	Vi.
116 Lănjești = Lăngești	Ag.	1437 aug. 13, orig.	sat, com. Lunca Corbului	Ag.
117 Liești #	Ag.	1519 mai 6, fotocop.	Ig. Berislăvești, com.	Vi.
118 Lipia	Ag.	1648 ian. 6, tr.	sat, com. Săpata	Ag.

NUME SAT, ÎN DOCUMENT	JUD.	DATA DOCUMENT	SAT LOCALIZAT ASTĂZI	JUD. AZI
119. Luncani #	Ag.	1661 iun. 6, orig.	în Brezoi, oraș	VI.
120. Malaia	Ag.	<1690>, orig.	com.	VI.
121. Măgureni	Ag.	1700 harta	nelocalizat	
122. Măldărești #	Ag.	1505 dec. 10, orig.	nelocalizat	
123. Mălureni	Ag.	<1571-74> ian. 17, orig.	com.	Ag.
124. Mănișești	Ag.	<1428>, orig.	sat, com. Băiculești	Ag.
125. Măzărani	Ag.	1533 mai 27, cop.	Măzăraru, com. Nicolae Bălcescu	VI.
126. Merișani	Ag.	<1428>, orig.	com.	Ag.
127. Mindilești #	Ag.	1575 ian. 17, orig.	lg. Poenari, com. Corbeni	Ag.
128. Mirăiori = Misreu #	Ag.	1563 sept. 24, orig.	pr. lg. Arefu com.	Ag.
129. Mlăceni = Mlaca	Ag.	1596 sept. 8, orig.	sat, com. Perişani	VI.
130. Moeșăști	Ag.	1569 dec. 13, orig.	nelocalizat	
131. Morăști	Ag.	1544 ian. 5, orig.	sat, com. Cepari	Ag.
132. Mușătești	Ag.	1475 iun. 1, orig.	com.	Ag.
133. Mușcel	Ag.	1539 mai 18, orig.	Valea Mușcelului, com. Muștești	Ag.
134. Mușcel #	Ag.	1539 mai 27, orig.	lg. Rădăcinești, com. Berevoiești	VI.
135. Nănășești = Nănișești #	Ag.	1477 iun. 30, orig.	lg. Galicea com.	VI.
136. Neculești = Niculești □	Ag.	1621 iun. 13, orig.	în Mioarele, com. Cicănești	VI.
137. Negoșți #	Ag.	<1536> iun. 28, cop.	lg. Popești, com. Poiana Lacului	Ag.
138. Negovani &	Ag.	1570 ian. 14, orig.	în Bascov com.	Ag.
139. Nevoia □	Ag.	1499 ian. 9, orig.	în Râjlețu Govora, com. Uda	Ag.
140. Ogrini #	Ag.	1590 mai 25, orig.	pr. lg. Fejeni, com. Goranu	VI.
141. Ohnești = Hocnești #	Ag.	1634 iul. 15, orig.	lg. Cerbureni, com. Valea Iașului	Ag.
142. Olăcești #	Ag.	<1511> iul. 1, cop.	pr. lg. Cotmeana com.	Ag.
143. Pălănetul #	Ag.	1539 mai 27, orig.	lg. Rădăcinești, com. Berevoiești	VI.
144. Păscăești	Ag.	<1571-74> mai 8, orig.	Păscoaia, lg. Brezoi, oraș	VI.
145. Pătești	Ag.	1501 mai 24, orig.	sat, com. Sălătrucel	VI.
146. Păulești	Ag.	1575 ian. 13, tr.	sat, com. Mălureni	Ag.
147. Pereni #	Ag.	1533 oct. 13, orig.	pr. lg. Sălătrucu com.	Ag.
148. Perişani	Ag.	1604 iun. 16, cop.	com.	VI.
149. Pinul	Ag.	1700 harta	nelocalizat	
150. Piscu Cocorului	Ag.	<1538> mart. 19, orig.	Cocoru, com. Galicea	VI.
151. Pitești	Ag.	1388 mai 20, cop.	oraș, reședință județ	Ag.
152. Pleșești #	Ag.	1501 sept. 1, orig.	pr. lg. Văleni, com. Sălătrucu	Ag.
153. Plopul #	Ag.	1528 oct. 29, orig.	lg. Râjlețul Govora, com. Uda	Ag.
154. Podeni	Ag.	1505 dec. 10, orig.	sat, com. Perişani	VI.
155. Poenari	Ag.	1481 iun., orig.	sat, com. Corbeni	Ag.
156. Poenari	Ag.	1634 apr. 20, orig.	Poenarii de Argeș com.	Ag.
157. Poenile de la Telești □	Ag.	1483 iun. 25, orig.	Telești, □ în Costești, oraș	Ag.
158. Poiana	Ag.	1533 oct. 13, orig.	sat, com. Perişani	VI.
159. Popești	Ag.	1559 apr. 28, cop.	sat, com. Cocu	Ag.

NUME SAT, ÎN DOCUMENT	JUD.	DATA DOCUMENT	SAT LOCALIZAT ASTĂZI	JUD. AZI
160. Popești □	Ag.	1577 iul. 8, cop.	în Câteasca com.	Ag.
161. Poucești □	Ag.	1570 ian. 13, orig.	Păișești, în Bascov com.	Ag.
162. Prăvăleni #	Ag.	1523 apr. 4, orig.	pr.lg. Valea Danului com.	Ag.
163. Predești	Ag.	1532 iul. 21, tr.	sat, com. Nicolae Bălcescu	VI.
164. Pripoare	Ag.	1567 mai 4, orig.	sat, com. Perișani	VI.
165. Prislop #	Ag.	<1511> iul. 10, cop.	pr.lg. Cotmeana com.	Ag.
166. Prislop #	Ag.	1533 oct. 13, orig.	pr.lg. Rădăcinești, com. Berislăvești	VI.
167. Pruni = Proeni □	Ag.	1574 ian.-aug., cop.	în Brezoi, oraș	VI.
168. Purcăreni	Ag.	1539 sept. 10, orig.	Lerești Purcărești; com. Făgețelu	Olt
169. Racovița	Ag.	1575 dec. 4, orig.	com.	VI.
170. Radești = Rădești □	Ag.	<1421> iun. 19, orig.	în Valea Danului com.	Ag.
171. Râjlețu	Ag.	1563 oct. 22, orig.	Râjlețu Govora, com. Uda	Ag.
172. Râul Alb	Ag.	<1690>, orig.	nelocalizat	VI.
173. Rădăcinești	Ag.	1533 oct. 13, orig.	sat, com. Berislăvești	VI.
174. Rătești #	Ag.	1575 ian. 13, tr.	lg. Mălureni com.	Ag.
175. Robaia	Ag.	1593 febr. 4, orig.	sat, com. Mușătești	Ag.
176. Robești	Ag.	1670 aug. 29, orig.	sat, com. Căineni	VI.
177. Ruda	Ag.	1523 apr. 4, orig.	sat, com. Budești	VI.
178. Rudeni	Ag.	1526 aug. 29, tr.	sat, com. Șuici	Ag.
179. Runcu #	Ag.	1570 iul. 22, orig.	lg. Bărăști com.	Olt
180. Runcul	Ag.	1532 iul. 14, tr.	com.	VI.
181. Samara	Ag.	1621 mart. 9, cop.	sat, com. Poiana Lacului	Ag.
182. Sâmbotin	Ag.	1593 dec. 20, orig.	Sâmbotin, com. Dăești	VI.
183. Sâmburești	Ag.	1635 sept. 8, cop.	com.	Olt
184. Sălătrucul	Ag.	1533 oct. 13, orig.	Sălătrucu com.	VI.
185. Sălătrucul	Ag.	1488 apr. 17, orig.	Sălătrucel com.	Ag.
186. Săliște	Ag.	1718 hartă	sat, com. Malaia	VI.
187. Săpata	Ag.	1550 apr. 9, orig.	com.	Ag.
188. Sărăcinești &	Ag.	1596 aug., orig.	azi Balota, com. Racovița	VI.
189. Scăuiani	Ag.	1542 febr. 17, orig.	Scăueni, com. Berislăvești	VI.
190. Seaca	Ag.	<1402-1403>, cop.	sat, com. Sălătrucel	VI.
191. Secături &	Ag.	1595 iun. 16, orig.	azi Gruiu, com. Câteasca	Ag.
192. Spinul = Spinet	Ag.	<1421> iun. 19, orig.	Spinu, com. Perișani	VI.
193. Stanca	Ag.	1690, orig.	nelocalizat	
194. Stanislăvești □	Ag.	1636 iun. 11, orig.	în Oarja com.	Ag.
195. Stăncești = Stăncești #	Ag.	<1424> dec. 12, cop.	în Pitești, oraș	Ag.
196. Stănești #	Ag.	1557 iul. 18, cop.	lg. Milcoiu com.	VI.
197. Stoenești	Ag.	1517 iun. 9, orig.	sat, com. Berislăvești	VI.
198. Stoilești	Ag.	1569 oct., cop.	com.	VI.
199. Stroești	Ag.	<1524> mai 22, orig.	sat, com. Mușătești	Ag.
200. Strungă #	Ag.	1579 ian. 10, orig.	pr.lg. Cerbureni, com. Valea Iașului	Ag.

NUME SAT, ÎN DOCUMENT	JUD.	DATA DOCUMENT	SAT LOCALIZAT ASTĂZI	JUD. AZI
201. Suseni	Ag.	1505 iun. 15, orig.	com.	Ag.
202. Șcheai	Ag.	1645 doc. 17, orig.	Valca Scheiului, com. Dănicei	VI.
203. Șcheai	Ag.	1648 aug. 3, orig.	Schiau, com. Bascov	Ag.
204. Șerbăiani	Ag.	1569 doc. 13, orig.	Șerboieni, com. Buzoiești	Ag.
205. Șerbănești	Ag.	<1464-65>, rez.	sat, com. Sălătrucel	VI.
206. Șoptani □	Ag.	1575 ian. 13, tr.	în Mălureni com.	Ag.
207. Șuici = Șuica	Ag.	1501 sept. 1, orig.	Șuica com.	Ag.
208. Teiu	Ag.	1496 aug. 1, orig.	sat, com. Galicca	VI.
209. Tigveni	Ag.	1528 oct. 28, orig.	com.	Ag.
210. Titești	Ag.	1526 iun. 1, orig.	sat, com. Perișani	VI.
211. Tocsobești = Toxobești #	Ag.	<1582-83> apr. 14, cop.	lg. Goranu com.	VI.
212. Topliceni #	Ag.	1520 nov. 26, cop.	în Albota com.	Ag.
213. Toplița	Ag.	1577 sept. 11, orig.	sat, com. Mălureni	Ag.
214. Turburea = Turbureni	Ag.	1579 mai 5, orig.	sat, com. Corbeni	Ag.
215. Turcinești #	Ag.	1597 iun. 15, tr.	lg. Cremenari, com. Galicca	VI.
216. Tutana = Tutănești m-re	Ag.	1497 apr. 1, orig.	sat, com. Băiculești	Ag.
217. Țișirliți #	Ag.	1556 mai 4, orig.	pr.lg. Arefu com.	Ag.
218. Uda	Ag.	1621 mai 12, orig.	com.	Ag.
219. Uești = Oești	Ag.	1553 iul. 11, orig.	sat, com. Corbeni	Ag.
220. Uiești = Uiasca □	Ag.	1451 aug. 5, orig.	în Pitești, oraș	Ag.
221. Ulitești □	Ag.	1481 aug. 16, orig.	în Budeasa com.	Ag.
222. Urluiești	Ag.	1535 dec. 11, orig.	sat, com. Cepari	Ag.
223. Urși	Ag.	1477 iun. 3, orig.	sat, com. Stoilești	VI.
224. Vâlcele	Ag.	<1570-74>, orig.	sat, com. Merișani	Ag.
225. Valea	Ag.	1570 iul. 19, orig.	pr. Valca Babii, com. Cepari	Ag.
226. Valca lui Stan	Ag.	<1561-62>, orig.	sat, lg. Brezoi, oraș	VI.
227. Valca Măgurii	Ag.	<1582-83> apr., cop.	sat, com. Cepari	Ag.
228. Vălsănești	Ag.	1533 febr. 2, orig.	sat, com. Mușătești	Ag.
229. Vălturești &	Ag.	1529 mai 12, orig.	pr. Bogdănești, com. Cocu	Ag.
230. Vața	Ag.	1571 mai 22, tr.	sat, com. Vedea	Ag.
231. Văleni	Ag.	1561 nov. 2, orig.	sat, com. Sălătrucu	Ag.
232. Vărateci	Ag.	1537 doc. 16, tr.	sat, lg. Brezoi, oraș	VI.
233. Vernești	Ag.	1536 iul. 10, orig.	sat, com. Valca Danului	Ag.
234. Vezurari = Verzari	Ag.	<1428>, orig.	Vărzari, com. Merișani	Ag.
235. Vlădești	Ag.	1606 iun. 28, orig.	sat, com. Tigveni	Ag.
236. Voiccești #	Ag.	1501 sept. 1, orig.	pr.lg. Văleni, com. Sălătrucu	Ag.
237. Voineasa	Ag.	1605 ian. 12, orig.	com.	VI.
238. Voinugești #	Ag.	1515 mai 22, orig.	pr.lg. Feței, com. Goranu	VI.
239. Zăgoneni	Ag.	1599 febr. 3, cop.	Zigoneni, com. Băiculești	Ag.
240. Zărnești de Jos = Cacalci	Ag.	1515 mai 23, orig.	sat, com. Mălureni	Ag.